

Benelux-Bureau voor de
**Intellectuele
Eigendom**

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE
N° 2013458
van 13 mei 2019

Opposant: **S.A. THE COTTON GROUP N.V.**
Waterloo Office Park, Drève Richelle 161
Building O, box 5 B
1410 Waterloo
België

Gemachtigde: **GEVERS**
Holidaystraat 5
1831 Diegem
België

Ingeroepen recht 1: **Benelux inschrijving 799188**

B&C

Ingeroepen recht 2: **Uniemerkt 8395683**

tegen

Verweerder: **&C Media B.V.**
Van Woustraat 59 H
1074 AC Amsterdam
Nederland

Gemachtigde: **Merkenbureau Knijff & Partners B.V.**
Leeuwenveldseweg 12
1382 LX Weesp
Nederland

Betwiste merk: **Benelux aanvraag 1357060**

&C

I. FEITEN EN PROCEDURE

A. Feiten

1. Op 5 juli 2017 heeft verweerder een Benelux aanvraag verricht van het woordmerk "&C" voor waren en diensten in de klassen 3, 9, 14, 16, 18, 21, 25, 35, 38 en 41. De aanvraag is onder nummer 1357060 in behandeling genomen en gepubliceerd op 24 juli 2017.
2. Op 22 september 2017 heeft opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van deze aanvraag. De oppositie is gebaseerd op de volgende eerdere merken:
 - Benelux inschrijving 799188 van het woordmerk "B&C", ingediend op 20 april 2006 en ingeschreven op 28 april 2006 voor waren in klasse 25;
 - Uniemerkt 8395683 van het gecombineerde woord-/beeldmerk , ingediend op 30 juni 2009 en ingeschreven op 31 maart 2011 voor waren in klasse 25.
3. Volgens de registers is de opposant daadwerkelijk de houder van de ingeroepen oudere merken.
4. De oppositie is ingesteld tegen de waren in de klassen 18 en 25 van de betwiste aanvraag en is gebaseerd op alle waren van de ingeroepen oudere merken.
5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 2, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").¹
6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en door het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") ter kennis gebracht van partijen op 26 september 2017. In de loop van de administratieve fase van de procedure zijn er argumenten ingediend en werden er door opposant op verzoek van verweerder bewijzen van gebruik ingediend. De procedure verliep conform de daaraan gestelde eisen in het BVIE en het bijbehorende uitvoeringsreglement (hierna: "UR"). De administratieve fase is afgerond op 11 juli 2018.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

8. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 2, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, en beroept zich daarbij op artikel 2.2ter, lid 1, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van merk en teken en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten opposant

¹ In deze beslissing wordt steeds verwezen naar de op de datum van de beslissing van toepassing zijnde wet- en regelgeving, tenzij het gaat om bepalingen die gedurende de procedure een materiële en voor de beslissing relevante wijziging hebben ondergaan.

9. Volgens opposant zijn de waren in klasse 25 van het betwiste teken identiek aan die van de ingeroepen rechten. Ten aanzien van de waren in klasse 18 van het betwiste teken is opposant van mening dat deze op zijn minst "in zekere mate" soortgelijk zijn aan de waren van de ingeroepen rechten.

10. Het betwiste teken bestaat uit één medeklinker, voorafgegaan door een ampersand, "&C". De ingeroepen rechten bestaan uit twee medeklinkers verbonden door een ampersand, "B&C". De tweede medeklinker komt overeen met de medeklinker uit het betwiste depot, aldus opposant.

11. Opposant stelt vast dat op visueel en auditief vlak de merken en het teken overeen komen in de identieke elementen "&" en "C". Het betwiste teken komt in zijn geheel terug in de ingeroepen rechten en omvat daarmee 2/3e daarvan, volgens opposant. Hoewel het begin verschilt, wordt één enkele letter niet beschouwd als het eerste deel van een merk, aldus opposant.

12. Bij het uitspreken van de merken en het teken, verschillen deze alleen in de "b"-klank. Voor het overige deel, 2/3e, worden zij identiek uitgesproken. Volgens opposant is er in visueel en auditief opzicht sprake van overeenstemming.

13. Ten aanzien van de begripsmatige vergelijking stelt opposant dat de tekens een gelijke constructie kennen, te weten een ampersand omgeven door (een) medeklinker(s). De tekens zijn daardoor gelijkend, aldus opposant.

14. Opposant is voorts van mening dat de waren in kwestie bestemd zijn voor de gewone particuliere consument, zodat moet worden uitgegaan van het laagste aandachtsniveau. De ingeroepen rechten beschikken over een normaal onderscheidend vermogen.

15. Concluderend meent opposant dat er gevaar voor verwarring bestaat.

16. Op verzoek van verweerder heeft opposant bewijzen van gebruik ingediend.

B. Reactie verweerder

17. Verweerder heeft om bewijzen van gebruik van het eerste ingeroepen recht verzocht.

18. Verweerder betwist de overgelegde bewijzen van gebruik. Volgens verweerder ontbreekt het in veel gevallen aan een datering van de stukken of aan informatie over de omvang van het gebruik. Verweerder merkt op dat het bewijs geen betrekking heeft op hoofddekfels en slechts op een specifiek soort schoeisel, te weten espadrilles. De ingeroepen rechten ontbreken in veel gevallen op de overgelegde stukken, waarop kleding wordt afgebeeld. Indien een teken slechts wordt gebruikt om de handelsnaam te duiden, kan er geen verband worden vastgesteld tussen het teken en de waren, aldus verweerder, die concludeert dat er geen sprake is van gebruik van de ingeroepen rechten in relatie tot de waren waarop de oppositie is gebaseerd.

19. Tevens merkt verweerder op dat het ingeroepen woordmerk "B&C" altijd in combinatie met andere elementen wordt gebruikt en betwijfelt hij of de territoriale omvang van het gebruik voldoende is. Zo werd, volgens verweerder, voor de Benelux geen bewijs van gebruik in Luxemburg overgelegd en is hij bovendien van mening dat het materiaal dat ziet op Nederland, België, Frankrijk, Italië en Duitsland, gezien de waren in kwestie, te beperkt is.

20. Volgens verweerder is er geen sprake van soortgelijkheid tussen alle waren. Hij wijst daarbij expliciet op een aantal waren in klasse 18, te weten "Paraplu's; Opvouwbare paraplu's; Parasols; Parasols (Regenbestendige -)", die hij niet soortgelijk, noch esthetisch complementair acht.

21. Ten aanzien van de visuele vergelijking van de tekens merkt verweerder op dat zowel de ingeroepen rechten als het betwiste teken kort te noemen zijn, drie en respectievelijk twee tekens. Een verschil van één letter neemt in dergelijke korte tekens eerder de overeenstemming weg, waarbij in onderhavig geval geldt dat het verschil ook nog eens de beginletter betreft. Verweerder is het niet eens met de stelling van opposant dat "één enkele letter niet (wordt) beschouwd als het eerste deel van een merk" (zie overweging 11). Verweerder stelt dat voor de ingeroepen rechten geldt dat door de tussenplaatsing van de ampersand, dit element visueel minder opvalt en de merken daardoor als "BC" zullen worden gezien of gelezen. Volgens verweerder is de visuele overeenstemming gering.

22. In auditief opzicht is verweerder de mening toegedaan dat er onmiskenbaar een overlap is tussen het woordmerk "B&C" en "&C". Het verschil in aanvang, te weten de letter "B" is echter van significante invloed op de algehele mate van overeenstemming. Zoals hiervoor opgemerkt (zie overweging 21) is er door de tussenplaatsing van de ampersand in de ingeroepen rechten sprake van verminderde aandacht daarvoor. Verweerder meent dat de ingeroepen rechten worden uitgesproken als [bee-cee] en het betwiste teken als [en-cee]. Verweerder voert in dit kader ook nog aan dat, aangezien een ampersand niet gebruikt kan worden in een webadres, opposant het webadres www.bc-fashion.eu gebruikt. Ook daardoor zullen cliënten eerder refereren aan "BC" in plaats van "B&C". Omdat ook lengte en cadans verschillen, is er volgens verweerder sprake van een geringe mate van auditieve overeenstemming.

23. Volgens verweerder kan een begripsmatige vergelijking niet worden gemaakt, aangezien de merken en het betwiste teken geen betekenis hebben.

24. Het relevante publiek is volgens verweerder verschillend. Het betwiste teken is een mediamerk gericht op met name particuliere, vrouwelijke consumenten in de leeftijd van 18 tot 48 jaar. De waren van de ingeroepen rechten zijn exclusief gericht op de zakelijke markt. Consumenten die uiteindelijk de kledingstukken van opposant dragen, zien een kledingstuk zonder het merk B&C, of verwijzing daarnaar, maar een kledingstuk voorzien van het merk of de bedrijfsnaam van een andere partij.

25. Verweerder is van mening dat er geen gevaar voor verwarring bestaat en hij verzoekt het Bureau derhalve de oppositie af te wijzen en opposant de kosten te laten dragen.

III. BESLISSING

A.1 Bewijzen van gebruik

Overeenkomstig artikel 2.16bis BVIE levert opposant, op verzoek van verweerder, het bewijs dat het oudere merk normaal is gebruikt overeenkomstig artikel 2.23bis BVIE, dan wel dat er geldige redenen voor het niet-gebruik bestonden. Gelet op de datum van indiening van de oppositie, moet het bewijs gebruik in de periode van vijf jaar voorafgaand aan de datum van publicatie van het merk waartegen de oppositie zich richt aantonen.

26. Het betwiste depot werd gepubliceerd op 24 juli 2017. De periode die in aanmerking moet worden genomen – de relevante periode – loopt dus van 24 juli 2012 tot 24 juli 2017.

27. De ingeroepen rechten werden meer dan vijf jaar voorafgaand aan de datum van publicatie van de aanvraag ingeschreven. Het verzoek tot overlegging van gebruiksbewijzen is derhalve gegrond.

28. Overeenkomstig regel 1.25 UR dienen de bewijzen van gebruik aanwijzingen te bevatten over de plaats, duur, omvang en wijze van het gebruik dat is gemaakt van het oudere merk voor de waren of diensten waarop de oppositie berust.

29. Blijkens het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof of HvJEU) van 11 maart 2003 (HvJEU, arrest Ansul, C-40/01, ECLI:EU:C:2003:145), wordt van een merk een normaal gebruik gemaakt wanneer het, overeenkomstig zijn wezenlijke functie, te weten het waarborgen van de identiteit van de oorsprong van de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven, wordt gebruikt teneinde voor die waren of diensten een afzet te vinden of te behouden, met uitsluiting van symbolisch gebruik dat er alleen toe strekt, de aan het merk verbonden rechten te behouden. In dit verband betekent het vereiste van normaal gebruik van het merk, dat dit merk, zoals het op het relevante grondgebied wordt beschermd, publiek en naar buiten toe wordt gebruikt (zie tevens Gerecht van de EU (hierna: "GEU" of "Gerecht"), Silk Cocoon, T-174/01, 12 maart 2003, ECLI:EU:T:2003:68, punt 39; GEU, Vitafruit, T-203/02, 8 juli 2004, ECLI:EU:T:2005:346, punt 39; GEU, Charlott, T-169/06, 8 november 2007, ECLI:EU:T:2007:337, punt 34).

30. Het Gerecht heeft gepreciseerd dat het gebruik van het oudere merk niet altijd kwantitatief omvangrijk hoeft te zijn om als normaal te kunnen worden beschouwd (GEU, Hipoviton, T-334/01, 8 juli 2004, ECLI:EU:T:2004:223; Sonia Sonia Rykiel, T-131/06, 30 april 2008, ECLI:EU:T:2008:135). Het begrip normaal gebruik beoogt niet het commerciële succes te beoordelen of de handelsstrategie van een onderneming te controleren, noch de merkenbescherming te beperken tot de gevallen waarin er sprake is van een kwantitatief aanzienlijk commercieel gebruik van het merk (GEU, Vitafruit, reeds aangehaald).

31. Het Gerecht stelt nadrukkelijk dat het normale gebruik van een merk niet op basis van waarschijnlijkheden of vermoedens kan worden aangenomen, doch moet worden aangetoond aan de hand van concrete en objectieve gegevens die een daadwerkelijk en afdoend gebruik van het merk op de betrokken markt bewijzen (GEU, Hiwatt, T-39/01, 12 december 2002, ECLI:EU:T:2002:316; Vitakraft, T-356/02, 6 oktober 2004, ECLI:EU:T:2004:292; Sonia Sonia Rykiel, reeds aangehaald).

32. Het tweede ingeroepen recht is een Uniemerkt (voorheen: Gemeenschapsmerk). De gebruiksverplichting wordt beheerst door artikel 18 van verordening (EU) 2015/2424 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2015 inzake het merk van de Europese Unie (hierna: "EUMVo").² Dit artikel, met als opschrift "Gebruik van het Uniemerkt", luidt als volgt:

"Een Uniemerkt waarvan de houder vijf jaar na de inschrijving binnen de Unie geen normaal gebruik heeft gemaakt voor de waren of diensten waarvoor het ingeschreven is, of waarvan gedurende een ononderbroken tijdvak van vijf jaar geen normaal gebruik is gemaakt, is vatbaar voor de sancties van deze verordening, tenzij er geldige redenen zijn voor het niet gebruiken."

33. In zijn arrest van 19 december 2012 (zaak C-149/11, Onel, ECLI:EU:C:2012:816) heeft het HvJEU deze bepaling nader uitgelegd. Met betrekking tot het begrip "binnen de Gemeenschap" overweegt het Hof dat er een verschil bestaat tussen de territoriale omvang van de bescherming die aan nationale merken wordt verleend en die van de bescherming die aan Gemeenschapsmerken wordt verleend. Een Gemeenschapsmerk geniet in territoriaal opzicht immers een ruimere bescherming dan een nationaal merk. Hierdoor kan redelijkerwijs worden verwacht dat een Gemeenschapsmerk op een groter grondgebied wordt gebruikt, behoudens het (uitzonderlijke) geval dat de markt van de waren of diensten in kwestie in de praktijk territoriaal beperkt is. Er moet daarbij worden geabstraheerd van de grenzen van het grondgebied van de lidstaten. Het Hof concludeert:

"Van een Gemeenschapsmerk wordt „normaal gebruik gemaakt” in de zin van artikel 15, lid 1, van verordening nr. 207/2009 wanneer het wordt gebruikt overeenkomstig de wezenlijke functie

² Daarbij werd Verordening (EG) 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 gewijzigd.

ervan en teneinde in de Europese Gemeenschap marktaandeelen te behouden of te verkrijgen voor de door dit merk aangeduide waren of diensten. Het staat aan de verwijzende rechter om te beoordelen of deze voorwaarden zijn vervuld in het hoofdgeding, gelet op alle relevante feiten en omstandigheden, zoals met name de kenmerken van de betrokken markt, de aard van de door het merk beschermde waren of diensten, de territoriale en kwantitatieve omvang van het gebruik alsook de frequentie en de regelmaat ervan."

34. De drempel voor normaal gebruik van een Uniemerkt ligt in de regel dan ook hoger dan voor normaal gebruik van een nationaal (of Benelux) merk. Er moet worden aangetoond dat het merk is gebruikt teneinde in de Europese Unie marktaandeelen te behouden of te verkrijgen en daarbij moet rekening worden gehouden met alle relevante feiten en omstandigheden.

Beoordeling van de ingediende gebruiksbewijzen

35. Opposant dient om het gebruik van de ingeroepen rechten te bewijzen de volgende stukken in:

- 1) Voorbeeldfacturen gericht aan bedrijven in Nederland 2012-2017;
- 2) Voorbeeldfacturen gericht aan bedrijven in Italië 2012-2017;
- 3) Voorbeeldfacturen gericht aan bedrijven in België 2012-2017;
- 4) Voorbeeldfacturen gericht aan bedrijven in Frankrijk 2012-2017;
- 5) Voorbeeldfacturen gericht aan bedrijven in Duitsland 2012-2017;
- 6) Europese catalogi en advertenties in het Nederlands 2012-2017;
- 7) Kopieën van e-mails aan klanten in verband met prijslijsten 2012-2017;
- 8) Kopieën van nieuwsbrieven 2012-2017.

36. De overgelegde voorbeeldfacturen zoals vermeld onder 1) tot en met 5) tonen variërende aantallen kledingstukken van enkele stuks tot duizenden stuks. Voor Nederland werden voor respectievelijk ieder jaar van de relevante periode zes facturen overgelegd, voor Italië over de totale periode 12, voor België in totaal 14, voor Frankrijk 19 en voor Duitsland werden 25 facturen getoond.

37. De vermeldingen op de facturen komen overeen met de vermeldingen in de overgelegde catalogi, waarmee blijkt dat deze betrekking hebben kledingstukken, waaronder poloshirts, hemden, sweatshirts, fleeces, jassen, broeken en schoenen, te weten espadrilles. Het Bureau merkt op dat het overgelegde materiaal geen bewijs van gebruik bevat voor de waren "hoofddekseis".

38. Zowel de catalogi en advertenties, zoals vermeld onder 6) als de facturen en nieuwsbrieven

tonen consistent en overvloedig gebruik van de aanduiding B & C en het logo _____ . Hoewel de merken niet op de buitenzijde van de kleding worden aangebracht, hetgeen overigens ook niet geheel ongebruikelijk is in de kledingbranche, zijn er voldoende voorbeelden in het overgelegde materiaal te vinden die aantonen dat de merken worden aangebracht op de labels aan de binnenzijde van de kleding.

Conclusie

39. Het Bureau is van oordeel dat de overgelegde stukken, in hun onderlinge samenhang beschouwd, voldoende bewijs vormen van het normaal gebruik van de ingeroepen rechten voor de volgende waren:

- Kl 25: Kleding; schoeisel, te weten espadrilles.

A.2 Verwarringsgevaar

40. Overeenkomstig artikel 2.14 BVIE kan de houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden vanaf de publicatie van de aanvraag, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.2ter BVIE.

41. Artikel 2.2ter, lid 1 bepaalt, voor zover van belang: "Een merk wordt wanneer daartegen oppositie wordt ingesteld niet ingeschreven [...] indien: [...] b. het gelijk is aan of overeenstemt met een ouder merk en betrekking heeft op gelijke of overeenstemmende waren of diensten en daardoor bij het publiek gevaar voor verwarring bestaat, ook wanneer die verwarring het gevolg is van associatie met het oudere merk."

42. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn (EU) 2015/2436 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2015 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, ECLI:EU:C:1998:442, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999, ECLI:EU:C:1999:323; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003, ECLI:NL:HR:2003:AK4818; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de waren

43. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

44. Bij vergelijking van de waren waarop de oppositie is gebaseerd en de waren waartegen de oppositie is gericht, worden de waren in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register of waarvoor het normaal gebruik is aangetoond, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

45. Het normaal gebruik van de ingeroepen rechten werd aangetoond voor een deel van de waren waarvoor zij werden geregistreerd (zie overweging 39). De te vergelijken waren zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
	Kl 18 Paraplu's; Opvouwbare paraplu's; Parasols; Parasols (Regenbestendige -); Aktentassen; Avondtasjes; Avondtassen; Avondhandtassen; Bagage; Beautycases; Beautycases [leeg]; Beautycases, leeg verkocht; Beautycases zonder inhoud verkocht; Beautycases [zonder inhoud];

	Beauty-cases [leeg]; Beursjes; Boekentassen; Boodschappentassen; Boodschappentassen van textiel; Creditcard-etuis; Creditcardhouders; Dameshandtassen; Documentenkoffers; Draagkoffers; Draagzakken; Etuis (lederwaren); Etuis van kunstleder; Etuis van leder voor creditcards; Etuis voor cosmetische middelen; Etuis voor make-up; Etuis voor sleutels; Etuis voor visitekaartjes; Gebreide tassen, niet van edelmetaal; Geraamten voor beurzen voor muntstukken; Geraamten voor handtassen; Geraamten voor portemonnees; Gymtassen; Handtasjes; Handtassen; Handtassen, beurzen en portefeuilles; Handtassen van leder; Handtassen van kunstleder; Handtassen, portemonnees en portefeuilles; Handtassen, niet vervaardigd uit edele metalen; Handtassen voor heren; Handtassen voor mannen; Houders in de vorm van sleuteletuis; Houders in de vorm van sleutelportefeuilles; Houders van leder, voor creditcards; Houders voor credit cards; Houders voor visitekaartjes; Kaartenhouders [portefeuilles]; Kaarthouders; Kledingtassen; Kledinghoezen [reistassen]; Kledinghoezen; Kledingzakken; Kledingtassen voor op reis gemaakt van leder; Kleine tassen voor heren; Koerierstassen; Koffers; Koffers (Grote -); Koffers [lederwaren]; Koffers (lederwaren); Koffers met wieltjes; Koffers op wielen; Koffers (Reis -); Koffers van kunstleder; Koffers van leder; Koffers voor korte verblijven; Laarzenzakken; Lederen beurzen; Lederen aktetassen; Lederen tassen; Lederen portefeuilles voor creditcards; Lederen koffers; Lederen portefeuilles; Lederen houders voor creditcards; Lederen boodschappentassen; Make-updozen; Make-uptasjes; Mapjes voor bankbiljetten; Modehandtassen; Multifunctionele beurzen; Multifunctionele sporttassen; Omhangtassen; Portefeuilles; Portefeuilles met vakjes voor kaarten; Portefeuilles, niet van edele metalen; Portefeuilles van edelmetaal; Portefeuilles voor bevestiging aan ceintuurs; Portemonnees; Portemonnees [lederwaren]; Portemonnees (lederwaren); Portemonnees, niet van edele metalen; Portemonnees van edele metalen; Portemonnees, vervaardigd uit edele metalen; Reisbagage; Reiskoffers; Reistassen; Reistassen [lederwaren]; Reistassen voor sportkleding; Riemen/banden voor bagage; Riemen voor handtassen; Rugzakken; Rugzakjes;
--	--

	<p>Rugzakken op wieltjes; Rugzakken voor scholieren; Rugzakken voor school; Schooltassen; Slappe handtassen; Sportrugzakken; Sporttassen; Strandtassen; Tasjes om de pols te dragen; Tassen; Tassen met wieltjes; Tassen van badstof; Tassen op wieltjes; Tassen van kunstleder; Tassen van leder; Tassen voor kledingstukken; Tassen voor korte verblijven; Tassen voor kostuums; Toilettassen; Toilettassen voor scheergerei, leeg verkocht; Toilettassen zonder inhoud; Universele draagtassen; Weekendkoffers; Werktassen; Zakjes voor make-up, sleutels en andere persoonlijke artikelen.</p>
<p>KI 25 Kleding; schoeisel, te weten espadrilles.</p>	<p>KI 25 Bandana's; Bandana's [halsdoeken]; Baseball-petjes; Baseballpetjes; Capuchons; Dameshoeden; Gebreide petten; Golfpetten; Honkbalpetjes; Hoofdbanden; Hoofdbanden [kleding]; Hoofdbanden tegen het zweten; Hoofddeksels, waaronder petjes; Kleppen van petten; Modehoeden; Mutsen; Mutsen [hoofddeksels]; Petten; Petten en hoofddeksels; Sporthoofddeksels [anders dan helmen]; Sportpetten; Strandpetten; Strohoeden; Wollen mutsen; Zonnehoeden; Zonnekleppen; Zweetbanden voor het hoofd; Zweetbanden voor het spelen van tennis; Zweetbanden voor om het hoofd; Atletiekkleding; Atletiekpakken; Badjas; Badjassen; Bedrukte T-shirts; Blouses; Bloezen; Bomberjacks; Bovenkleding voor dames; Bovenkleding voor heren; Bovenkleding voor jongens; Bovenkleding voor kinderen; Bovenkleding voor meisjes; Bovenstukjes met capuchon; Broeken (Lange -); Broeken (pantalons); Casual kleding; Denim jasjes; Dikke jassen; Dameskostuums; Enkelsokken; Feestjurken voor dames; Hemdbroek; Hemden; Hemden met een lage hals; Hemden met korte mouwen; Hemden met kraag; Hemdjies; Hemdjurken; Jassen; Jeans; Kamerjassen; Korte joggingbroeken; Mouwloze truien; Polosweaters; Poloshirts; Sokken; Slaapkleding; Riemen van kunstleder; Riemen van leder; Riemen [kleding]; Riemen gemaakt van stof; Regenkleding; Regenjassen; Pyjama's; Shirts met korte mouw; Sokken en kousen; Spijkerbroeken; Spijkerjasjes; Spijkerjassen; Sportbroeken; Sporthemden met korte mouwen; Sporthemdjes; Sportkleding; Sportpetten en -hoeden; Sportshirts; Strandjurken; Strandkleding; Sweaters;</p>

	Sweatshirts; Sweaters met col; Sweatshirts met capuchon; T-shirts; T-shirts met korte of lange mouwen; T-shirts met korte of met lange mouwen; Trainingsbroeken; Trainingskleding; Trainingspakken; Trainingspakken (Topjes voor -); Trui; Truien met capuchon; Truien met ronde hals; Truien met V-hals; Vesten; Vrijetijds-kleding; Vrijetijdsbroeken; Yogabroeken; Yoga T- shirts; Zwemkleding; Badslippers; Damesschoenen; Espadrilles; Gymschoenen [schoeisel]; Instappers; Pantoffels; Slippers.
--	--

Klasse 18

46. De waren "*Kledingtassen; Kledinghoezen [reistassen]; Kledinghoezen; Kledingzakken; Kledingtassen voor op reis gemaakt van leder; Tassen voor kledingstukken en Tassen voor kostuums*" van het betwiste teken zijn soortgelijk aan de waren "*Kleding*" van de ingeroepen rechten. Niet zelden worden kledingstukken bij de verkoop aangeboden of verpakt in kledinghoezen voorzien van het merk van de betreffende kleding. De waren kennen daarmee een gelijke bestemming en wijze van distributie en worden in voorkomend geval door dezelfde (kleding)fabrikant aangeboden. De waren zijn daarmee soortgelijk.

47. Waren zoals (hand)tassen, sporttassen, attaché-koffertjes, portemonnees en sleuteletuis in klasse 18 zijn soortgelijk aan kleding in die zin dat consumenten voor dergelijke waren zoeken naar een esthetische complementariteit in deze zogenaamde 'kledingaccessoires'. Deze waren worden dan ook vaak door dezelfde of verbonden ondernemingen gedistribueerd en het is bovendien niet ongebruikelijk dat deze worden geproduceerd door kledingfabrikanten. Zij worden dientengevolge ook vaak op dezelfde verkooppunten aangeboden (zie in die lijn tevens GEU, Sissi Rossi, T-169/03, 1 maart 2005, ECLI:EU:T:2005:72GEU en Pirañam, T-443/05, 11 juli 2007, ECLI:EU:T:2007:219). De voorgaande redenering is overigens niet automatisch en onverkort van toepassing op andere zogenaamde 'kledingaccessoires', waaronder bijvoorbeeld zonnebrillen, juwelen, parfums of reiskoffers en reistassen (zie ook overweging 49).

48. De waren "*Aktentassen; Avondtasjes; Avondtassen; Avondhandtassen; Beursjes; Creditcard-etuis; Creditcardhouders; Dameshandtassen; Etais (lederwaren); Etais van kunstleder; Etais van leder voor creditcards; Etais voor cosmetische middelen; Etais voor make-up; Etais voor sleutels; Etais voor visitekaartjes; Gebreide tassen, niet van edelmetaal; Gymtassen; Handtasjes; Handtassen; Handtassen, beurzen en portefeuilles; Handtassen van leder; Handtassen van kunstleder; Handtassen, portemonnees en portefeuilles; Handtassen, niet vervaardigd uit edele metalen; Handtassen voor heren; Handtassen voor mannen; Houders in de vorm van sleuteletuis; Houders in de vorm van sleutelportefeuilles; Houders van leder, voor creditcards; Houders voor credit cards; Houders voor visitekaartjes; Kaartenhouders [portefeuilles]; Kaarthouders; Kleine tassen voor heren; Laarzenzakken; Lederen beurzen; Lederen aktetassen; Lederen tassen; Lederen portefeuilles voor creditcards; Lederen portefeuilles; Lederen houders voor creditcards; Lederen boodschappentassen; Make-uptasjes; Mapjes voor bankbiljetten; Modehandtassen; Multifunctionele beurzen; Multifunctionele sporttassen; Omhangtassen; Portefeuilles; Portefeuilles met vakjes voor kaarten; Portefeuilles, niet van edele metalen; Portefeuilles van edelmetaal; Portefeuilles voor bevestiging aan ceintuurs; Portemonnees; Portemonnees [lederwaren]; Portemonnees (lederwaren); Portemonnees, niet van edele metalen; Portemonnees van edele metalen; Portemonnees, vervaardigd uit edele metalen; Riemen voor handtassen; Slappe handtassen; Sportrugzakken; Sporttassen; Strandtassen; Tasjes om de pols te dragen; Tassen; Tassen met wieltjes;*

Tassen van badstof; Tassen op wieltjes; Tassen van kunstleder; Tassen van leder; Tassen voor korte verblijven; Toilettassen; Toilettassen voor scheergerei, leeg verkocht; Toilettassen zonder inhoud; Universele draagtassen; Werktassen; Zakjes voor make-up, sleutels en andere persoonlijke artikelen" in klasse 18 van het betwiste teken zijn soortgelijk aan de waren "Kleding" in klasse 25 van de ingeroepen merken ingevolge voormelde redenering (zie overweging 47).

49. Het Bureau is echter van oordeel dat de waren "*Bagage; Beautycases; Beautycases [leeg]; Beautycases, leeg verkocht; Beautycases zonder inhoud verkocht; Beautycases [zonder inhoud]; Beautycases [leeg]; Boekentassen; Boodschappentassen; Boodschappentassen van textiel; Documentenkoffers; Draagkoffers; Draagzakken; Koerierstassen; Koffers; Koffers (Grote -); Koffers [lederwaren]; Koffers (lederwaren); Koffers met wieltjes; Koffers op wielen; Koffers (Reis -); Koffers van kunstleder; Koffers van leder; Koffers voor korte verblijven; Lederen koffers; Make-updozen; Reisbagage; Reiskoffers; Reistassen; Reistassen [lederwaren]; Reistassen voor sportkleding; Riemen/banden voor bagage; Rugzakken; Rugzakjes; Rugzakken op wieltjes; Rugzakken voor scholieren; Rugzakken voor school; Schooltassen; Weekendkoffers*" van het betwiste teken niet soortgelijk zijn aan de waren in klasse 25 van de ingeroepen rechten. De aard en het doel van deze waren zijn verschillend. Deze waren worden in de regel door andere producenten en via andere distributiekanaalen op de markt gebracht dan de waren van opposant. Weliswaar kunnen deze waren ook in dezelfde handelszaken, zoals warenhuizen, worden verkocht, maar moet in het oog gehouden worden dat op deze verkooppunten zeer verscheidene waren te koop worden aangeboden, zonder dat de consumenten deze waren automatisch eenzelfde herkomst toekennen (zie, in die zin, GEU, Emilio Pucci, T-8/03, 13 december 2004, ECLI:EU:T:2004:358 en Pirañam, reeds geciteerd). Het Bureau is ook van oordeel dat er geen sprake is van esthetische complementariteit tussen deze waren en de waren in klasse 25. Een dergelijke complementariteit moet een daadwerkelijke esthetische noodzaak inhouden, in die zin dat een product onmisbaar of belangrijk is voor het gebruik van het andere product en de consument het als normaal en natuurlijk beschouwd om deze producten samen te gebruiken (zie GEU, Longines, T-505/12, 12 februari 2015, ECLI:EU:T:2015:95 en Emidio Tucci, T-357/09, 27 september 2012, ECLI:EU:T:2012:499). Hoewel het voorkomt dat bekende modeontwerpers onder hun merk ook bijvoorbeeld speciale reisbagage op de markt brengen kan niet worden gezegd dat dit een algemeen gebruikelijke handelsgewoonte betreft. Bovendien kan dit vrijwel uitsluitend worden vastgesteld voor economisch (zeer) succesvolle ontwerpers. De waren zijn niet soortgelijk.

50. Tenslotte is het Bureau van oordeel dat de waren "*Paraplu's; Opvouwbare paraplu's; Parasols; Parasols (Regenbestendige -); Geraamten voor beurzen voor muntstukken; Geraamten voor handtassen; Geraamten voor portemonnees*" van het betwiste teken evenmin soortgelijk zijn aan de waren in klasse 25 van de ingeroepen rechten. Deze waren zijn naar hun aard en doel verschillend en functioneren niet op dezelfde wijze. Daarnaast worden deze waren via andere distributiekanaalen op de markt gebracht. Ook hier geldt dat het feit dat deze waren en de waren in klasse 25 in dezelfde warenhuizen of supermarkten kunnen worden verkocht geen rol speelt (zie, in die zin, GEU, Emilio Pucci en Piranam, beide reeds aangehaald).

Klasse 25

51. De waren in klasse 25 van het betwiste teken vallen alle onder de genaamsaanduidingen "kleding, schoeisel en hoofddekseis". Zij zijn identiek aan de waren van de ingeroepen rechten voorzover zij onder de noemer "kleding" vallen (zie daartoe: GEU, Arthur et Felice, T-346/04, 24 November 2005, ECLI:EU:T:2005:420). Voorzover zij het genus zijn van de species "*schoeisel, te weten espadrilles*" zijn zij tevens identiek daaraan (zie daartoe GEU, Metabiomax, T-281/13, 11 juni 2014, ECLI:EU:T:2014:440).

52. De waren die onder de genusaanduiding "hoofddekseis" vallen, zijn soortgelijk aan de waren van de ingeroepen rechten, aangezien zij een identiek doel dienen, namelijk het bedekken van het lichaam. De waren kunnen afkomstig zijn van dezelfde ondernemingen, kennen dezelfde distributiekanaalen en richten zich tot hetzelfde publiek.

Conclusie

53. De waren waartegen de oppositie is gericht, zijn deels identiek, deels soortgelijk en deels niet-soortgelijk aan de waren van de ingeroepen rechten.

Vergelijking van de tekens

54. Uit de bewoordingen van artikel 5, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.2ter, lid 1, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek gevaar voor verwarring bestaat, ook wanneer die verwarring het gevolg is van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997, ECLI:EU:C:1997:528).

55. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

56. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007, ECLI:EU:C:2007:333). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden bezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, MATRATZEN, T- 6/01, 23 oktober 2002, ECLI:EU:T:2002:261; GEU, EL CHARCUTERO ARTESANO, T-242/06, 13 december 2007, ECLI:EU:T:2007:391).

57. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
<p data-bbox="204 1688 256 1718">B&C</p> 	<p data-bbox="807 1688 847 1718">&C</p>

--	--

Visuele vergelijking

58. Het eerste ingeroepen recht is een woordmerk bestaande uit twee letters, B en C, verbonden door een ampersand, &. Het tweede ingeroepen recht is een gecombineerd woord-/beeldmerk dat eveneens bestaat uit de (gestileerde) letters B en C, welke visueel worden verbonden door een (gestileerde) ampersand, die iets hoger tussen de letters is geplaatst. Het betwiste teken bestaat uit een ampersand gevolgd door de letter C.

59. Het betwiste teken bestaat uit twee van de drie karakters waaruit de ingeroepen rechten bestaan. In beginsel zal de consument meer belang hechten aan het eerste deel van een teken (zie in deze zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004, ECLI:EU:T:2004:79). De hoofdreden waarom het eerste deel opvalt, is gelegen in het feit dat het publiek een teken van links naar rechts waarneemt. De merken en het teken kunnen echter worden beschouwd als 'korte merken' waarvoor in de regel geldt dat deze niet noodzakelijkerwijs van links naar recht worden waargenomen, maar dat deze in één keer als een geheel worden waargenomen. Voor korte merken geldt bovendien dat daarbij de verschillen eerder opvallen dan de overeenkomsten (zie in die zin ook GEU, COR/DOR, T-342/05, 23 mei 2007, ECLI:EU:T:2007:152).

60. In casu bestaat het betwiste teken uit een identiek leesteken (ampersand) en identieke letter C. In vergelijking met de ingeroepen rechten ontbreekt daarbij in het betwiste teken de voorafgaande letter B. Dit zal ook als zodanig worden gepercipieerd aangezien een ampersand normaal gezien vooraf wordt gegaan door 'iets anders', hetgeen ook logisch is gezien de betekenis ervan, te weten "en". Dat element verbindt daardoor in de regel twee elementen. Bovendien is een ampersand in visueel opzicht een opvallend karakter. Het Bureau is van oordeel dat er daardoor toch sprake is van een zekere mate van overeenstemming tussen de merken en het betwiste teken.

61. De merken en het teken zijn visueel in zekere mate overeenstemmend.

Auditieve vergelijking

62. Wat de vergelijking op auditief vlak betreft, dient eraan te worden herinnerd dat – strikt genomen – de fonetische weergave van een samengesteld teken overeenkomt met die van de woordbestanddelen ervan, ongeacht de grafische kenmerken van deze bestanddelen, die veeleer aan de orde komen in het kader van het onderzoek van het visuele aspect van het teken (GEU 25 mei 2005, PC WORKS, T-352/02, ECLI:EU:T:2005:176 en 21 april 2010, Thai Silk, T-361/08, ECLI:EU:T:2010:152). De beide ingeroepen rechten zullen derhalve op dezelfde wijze worden uitgesproken.

63. De ingeroepen rechten worden uitgesproken als [bee-en-cee], [bee-ee-cee] of [bi-ænd-si]. Het betwiste teken wordt uitgesproken als [en-cee], [ee-cee] of [ænd-si]. De merken en het teken delen twee identieke lettergrepen. Dit zijn de laatste twee (van drie) lettergrepen van de ingeroepen rechten en de twee lettergrepen waaruit het betwiste teken bestaat. Zij verschillen evenwel in aanvangsklank. Desalniettemin is het Bureau van oordeel dat de overeenstemming in klankbeeld de consument niet zal ontgaan.

Begripsmatige vergelijking

64. De merken en het teken bestaan uit een combinatie van een leesteken en twee letters respectievelijk één letter. Zij kennen daarmee een zekere overeenstemming in grammaticale structuur, waarbij in beide gevallen een ampersand wordt gebruikt als leesteken voor het woord "en". De

afzonderlijke elementen hebben op zichzelf verder geen betekenis, waardoor een begripsmatige vergelijking niet aan de orde is.

65. Een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde.

Conclusie

66. De merken en het teken zijn in visueel en auditief opzicht in zekere mate overeenstemmend. Een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde.

A.3 Globale beoordeling

67. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

68. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). Voor de waren in kwestie geldt dat deze bestemd zijn voor de gemiddelde consument. Het aandachtsniveau is derhalve normaal.

69. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds geciteerd).

70. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd). De ingeroepen rechten zeggen niets over de waren in kwestie zodat moet worden uitgegaan van een normaal onderscheidend vermogen.

71. In de branche van de waren in kwestie kan de visuele overeenstemming een grotere – maar niet exclusieve – rol kan spelen in de algemene beoordeling van het gevaar voor verwarring. In het algemeen kunnen klanten in een kledingzaak de kleding die ze willen kopen zelf uitkiezen of daarbij het winkelpersoneel om hulp vragen. Mondelinge communicatie over het product en het handelsmerk is weliswaar niet uitgesloten, maar de keuze van het kledingstuk wordt meestal visueel gemaakt. De betrokken merken zullen doorgaans dan ook eerst visueel worden waargenomen en pas daarna worden gekocht. Daarom speelt het visuele aspect een grotere rol in de algemene beoordeling van het gevaar voor verwarring (GEU 14 oktober 2003, Bass, T-292/01, EU:T:2003:264, GEU 6 oktober 2004, NL, T-117/03, T-119/03 & T-171/03, EU:T:2004:293, GEU 18 mei 2011, McKenzie, T-502/07, EU:T:2011:223 en GEU 24 januari 2012, B, T-593/10, EU:T:2012:25).

72. De merken en het teken zijn visueel en auditief in zekere mate overeenstemmend. Een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde. De waren in kwestie zijn deels identiek, deels soortgelijk en deels niet soortgelijk. Op grond van de voorgaande overwegingen concludeert het Bureau dat het in aanmerking komend publiek kan menen dat de identieke en soortgelijke waren afkomstig zijn van dezelfde of een economisch verbonden onderneming.

B. Overige factoren

73. Verweerder stelt dat, aangezien een ampersand niet gebruikt kan worden in een webadres, opposant het webadres www.bc-fashion.eu gebruikt. Daardoor zullen cliënten eerder refereren aan "BC" in plaats van "B&C", aldus verweerder (zie overweging 22). Ook meent verweerder dat consumenten die uiteindelijk de kledingstukken van opposant dragen, een kledingstuk zien zonder het merk B&C, of verwijzing daarnaar, maar een kledingstuk voorzien van het merk of de bedrijfsnaam van een andere partij" (zie overweging 24). Het Bureau merkt hiertoe op dat met het feitelijke gebruik van de betrokken tekens in het kader van een oppositieprocedure echter geen rekening kan worden gehouden, aangezien de vergelijking van de tekens uitsluitend plaatsvindt op basis van de registergegevens en eventuele gebruiksbewijzen. Zaken als marketing- en verkoopformules, die bovendien met de tijd kunnen wijzigen, spelen dus in het kader van een oppositie geen rol (HvJEU, Quantum, C-171/06, 15 maart 2007, ECLI:EU:T:2006:10, O2 Holdings Limited, C-533/06, 12 juni 2008, ECLI:EU:C:2008:339 en GEU, Ferromix e.a., T-305/06-T-307/06, 15 oktober 2008, ECLI:EU:T:2008:444).

C. Conclusie

74. Op grond van het bovenstaande is het Bureau van oordeel dat er sprake is van gevaar voor verwarring ten aanzien van de identieke en soortgelijke waren.

IV. BESLUIT

75. De oppositie met nummer 2013458 wordt gedeeltelijk toegewezen.

76. Het Benelux depot met nummer 1357060 wordt niet ingeschreven voor de volgende waren die identiek of soortgelijk werden bevonden:

- Klasse 18: *Kledingtassen; Kledinghoezen [reistassen]; Kledinghoezen; Kledingzakken; Kledingtassen voor op reis gemaakt van leder; Tassen voor kledingstukken; Tassen voor kostuums; Aktentassen; Avondtasjes; Avondtassen; Avondbandtassen; Beursjes; Creditcard-etuis; Creditcardhouders; Dameshandtassen; Etuis (lederwaren); Etuis van kunstleder; Etuis van leder voor creditcards; Etuis voor cosmetische middelen; Etuis voor make-up; Etuis voor sleutels; Etuis voor visitekaartjes; Gebreide tassen, niet van edelmetaal; Gymtassen; Handtasjes; Handtassen; Handtassen, beurzen en portefeuilles; Handtassen van leder; Handtassen van kunstleder; Handtassen, portemonnees en portefeuilles; Handtassen, niet vervaardigd uit edele metalen; Handtassen voor heren; Handtassen voor mannen; Houders in de vorm van sleuteletuis; Houders in de vorm van sleutelportefeuilles; Houders van leder, voor creditcards; Houders voor credit cards; Houders voor visitekaartjes; Kaartenhouders [portefeuilles]; Kaarthouders; Kleine tassen voor heren; Laarzenzakken; Lederen beurzen; Lederen aktetassen; Lederen tassen; Lederen portefeuilles voor creditcards; Lederen portefeuilles; Lederen houders voor creditcards; Lederen boodschappentassen; Make-uptasjes; Mapjes voor bankbiljetten; Modehandtassen; Multifunctionele beurzen; Multifunctionele sporttassen; Omhangtassen; Portefeuilles; Portefeuilles met vakjes voor kaarten; Portefeuilles, niet van edele metalen; Portefeuilles van edelmetaal; Portefeuilles voor bevestiging aan ceintuurs; Portemonnees; Portemonnees [lederwaren]; Portemonnees (lederwaren); Portemonnees, niet van edele metalen; Portemonnees van edele metalen; Portemonnees, vervaardigd uit edele metalen; Riemen voor handtassen; Slappe handtassen; Sportrugzakken;*

Sporttassen; Strandtassen; Tasjes om de pols te dragen; Tassen; Tassen met wieltjes; Tassen van badstof; Tassen op wieltjes; Tassen van kunstleder; Tassen van leder; Tassen voor korte verblijven; Toilettassen; Toilettassen voor scheergerei, leeg verkocht; Toilettassen zonder inhoud; Universele draagtassen; Werktassen; Zakjes voor make-up, sleutels en andere persoonlijke artikelen.

- Klasse 25: *(alle waren)*

77. Het Benelux depot met nummer 1357060 wordt wel ingeschreven voor de volgende waren en diensten die niet soortgelijk werden bevonden of waartegen de oppositie niet was gericht, te weten:

- Klasse 3: *(alle waren)*
- Klasse 9: *(alle waren)*
- Klasse 14: *(alle waren)*
- Klasse 16: *(alle waren)*
- Klasse 18: *Bagage; Beautycases; Beautycases [leeg]; Beautycases, leeg verkocht; Beautycases zonder inhoud verkocht; Beautycases [zonder inhoud]; Beauty-cases [leeg]; Boekentassen; Boodschappentassen; Boodschappentassen van textiel; Documentenkoffers; Draagkoffers; Draagzakken; Koerierstassen; Koffers; Koffers (Grote -); Koffers [lederwaren]; Koffers (lederwaren); Koffers met wieltjes; Koffers op wielen; Koffers (Reis -); Koffers van kunstleder; Koffers van leder; Koffers voor korte verblijven; Lederen koffers; Make-updozen; Reisbagage; Reiskoffers; Reistassen; Reistassen [lederwaren]; Reistassen voor sportkleding; Riemen/banden voor bagage; Rugzakken; Rugzakjes; Rugzakken op wieltjes; Rugzakken voor scholieren; Rugzakken voor school; Schooltassen; Weekendkoffers; Paraplu's; Opvouwbare paraplu's; Parasols; Parasols (Regenbestendige -); Geraamten voor beurzen voor muntstukken; Geraamten voor handtassen; Geraamten voor portemonnees.*
- Klasse 21: *(alle waren)*
- Klasse 35: *(alle diensten)*
- Klasse 38: *(alle diensten)*
- Klasse 41: *(alle diensten)*

78. Geen van de partijen wordt in de kosten verwezen op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE, aangezien de oppositie gedeeltelijk toegewezen wordt.

Den Haag, 13 mei 2019

Tomas Westenbroek
(rapporteur)

Tineke van Hoey

Diter Wuytens

Administratief behandelaar: Jeanette Scheerhoorn